

LIST UČENIKA OŠ BUDROVCI
GODINA VI. - BROJ 6 - BUDROVCI 2005.

BUD

Zahvaljujemo g. Velimiru Slobodancu na svesrdnoj pomoći i suradnji u izradbi našeg školskog lista BUD tijekom svih godina.

Zahvalni učenici i djelatnici OŠ Budrovci

SADRŽAJ

Generacija na odlasku.....	2.
Intervju s djelatnicima.....	4.-5.
Iz radionice psihologa.....	6.-7.
Naš papa Wojtyła.....	8.-9.
Josip Juraj Strossmayer.....	10.
Iz stare škrinje.....	11.
Naše selo.....	12.-13.
Putujemo, fotografiramo i pišemo.....	14.-16.
U riječi i slici.....	17.-18.
Pisma onima koje volimo.....	18.-19.
Znanost, priroda, ekologija.....	20.-21.
Svijet glazbe.....	22.
Haiku pjesme.....	23.
Naša škola.....	24.-25.
Glas Slavonije o nama.....	26.
Kutak za razbibrigu.....	27.

Pozdravna riječ ravnatelja

*Draga djeco, dragi naši učenici
...djelatnici.*

*Pred nama je novi broj našeg dragog
BUD-a. Nadam se da ćete i vi vidjeti ka-
ko je on bogatiji, slojevitiji, raskošniji.*

A tako i treba biti.

Listajmo ga... čitajmo.

*U njemu je slikom i riječju predočeno
jedno vrijeme, cijela školska godina ko-
ju smo zajedno prošli, družeći se, učeći,
radeći. Zato, draga djeco, s radošću lis-
tajmo ove stranice, radove koji su prok-
lijali u vašim srcima, razmišljajmo o nji-
ma.*

Uživajmo.

Vaš ravnatelj, Darko Špehar.

IMPRESSUM

BUD - list učenika i djelatnika OŠ "Budrovci" - Godina VI. - broj 6 - lipanj 2005.

Izdavač: Osnovna škola "Budrovci", Gupčev trg 8

U izradi sudjelovali (učenici): Viktorija Đudić, Anita Ručević, Tanja Kolić, Ana Slobodanac, David Sito, Ana Maroši, Mario Kedveš, Marija Zetović, Stipo Dubravac, Eva Zetović i drugi

Uredništvo: Heidi Teer, nastavnica; Franjo Džakula, nastavnik; Vlado Markić, profesor; Ivan Jukić, profesor;
Igor Barišić, profesor;

Računalna obrada: Ivan Jukić i Igor Barišić

Naklada: 250 primjeraka

Priprema za tisak: "Hardy" Đakovo

Tisak: Tiskara Budrovci

Fotografije na naslovnici i zadnjoj stranici: Zlatko Mesić, fotograf

Što učitelji misle o uvjetima u staroj školi?

Prošle su već dvije godine otkako smo uselili u novu, obnovljenu školsku zgradu. Tom prigodom, upitali smo učitelje što misle o uvjetima rada u staroj i novoj školskoj zgradi, razlikama, sličnostima, ponašanju učenika...

PITANJA:

1. Kakvi su bili uvjeti rada u prijašnjoj školi?
2. Jesu li se (s novom školskom zgradom) puno promijenili?
3. Ovisi li kvaliteta rada o uvjetima rada?
4. Obavljate li svoj posao s većim užitkom sada nego prije (s obzirom na uvjete)?
5. Primjećujete li promjene na učenicima s obzirom na ambijent i uvjete rada?
6. Jeste li se ikad pokajali zbog odabira posla?
7. Biste li ga mijenjali za neki drugi i zašto?

ODGOVORI:

ŽELJKA MILUŠIĆ

1. Što se tiče prostora - loš, a učenici slični
2. Puno su se promijenili. Neusporedivo bolje.
3. Ovisi. O sredstvima, pomagalicama... imamo TV, DVD player, grafoskop...
4. Da, svakako, bar se ne smrzavamo.
5. Ništa. Nekada mi se čini da su prije bili bolji. Da su sad nezainteresirani.
6. Nisam
7. Ne bih.

JASMINKA GEOŠIĆ, prof.

1. Prostor je bio daleko lošiji, a učenici su bili slični.
2. Puno su se promijenili, i neusporedivo su bolji!
3. Ovisi. O nastavnim sredstvima i pomagalicama. Imamo TV, video-rekorder, kasetofon, grafoskop...
4. Jednako.
5. Uopće ne. Mislim da je njihovo ponašanje obrnuto proporcionalno uvjetima rada.
6. (Kratka šutnja) Sad ne bih. Malo sam umorna od posla. Ne kajem se.
7. Ne bih. Treba naučiti taj novi posao.

IVAN JUKIĆ, prof.

1. Jesmo li uopće imali uvjete u staroj školi?!

2. Što bi da Rojsa intervjuiraš? Ne bi znala kako da napišeš odgovor.
3. Pusti objašnjenje.
4. Kvaliteta rada o uvjetima - da. Faktor - uvjeti, faktor - djeca, faktor - nastavnici.
5. Da. Manje su klaustrofobični.
6. Naravno.
7. Ne. Osim kad plaću dobijem, ne bih. Eto zato. Nije sve u lovi.

IVAN BASA

1. Uvjeti su kao i prije što se tiče opreme barem u matematici i fizici. Prostor je ugodniji, ali ništa se ne mijenja previše, osim možda ugodnosti: grijanje, pločice, veličina učionica i ostalih prostora.
2. Jesu.
3. Ovisi, ali se nije promijenilo na učenicima.
4. Jednako... jedino možda je lakše i prije smo se svi više trudili da nam svima bude malo lakše.
5. Što se učenja tiče NE, a možda više paze na čistoću i urednost, ali ovako na učenje ni mrvicu.
6. Nisam... što ja znam, sve ima svoje prednosti i mane.
7. Možda bih, nisam razmišljao, a da se možda pruži prilika za nekim boljim npr. bolja plaća, lakši rad (koji manje zahtijeva) - ZAŠTO NE?

HEIDI TEER

1. Smrznuti. Nisam dugo radila u staroj školi, te nisam bila tako nezadovoljna starom školom.
2. Naravno.
3. Da
4. Definitivno.
5. Promjene su ogromne, u ponašanju učenika, njihovom radu, ali ne mogu reći da su pozitivna.
6. Prije ovog posla radila sam na raznim mjestima koja nisu imala veze s prosvjetom, za sada ovaj posao mi najbolje odgovara.
7. Ne bih ga mijenjala.

Nastavak na slijedećoj stranici...

Protekle školske godine naša škola dobila je novu psihologinju, Anu Babić, koja je svojim radom uvela i neke novosti. Jedna od njih je i kutija za pitanja u koju učenici mogu ubaciti pitanje o bilo čemu što ih zanima, a koja ne ostaju neodgovorena, već učenici odgovore dobivaju na oglasnoj ploči. Ovdje donosimo neka od odgovorenih pitanja...

Josipa pita: Zašto se djeca djeci rugaju?

Draga Josipa! Postavila si jako dobro i važno pitanje i vjerujem da si taj problem uočila u svom razredu i da si i sama doživjela rujanje od svojih vršnjaka. Djeca često jedna druge nazivaju podrugljivim imenima i nadimcima, na podrugljiv način komentiraju tuđe ponašanje, postupke, znanje, izgled, sposobnosti, obiteljske prilike, roditelje, braću, sestre itd. To čine pod izgovorom „zafkancije“ i „zabave“, ali zaboravljaju da onoga tko trpi takve komentare, oni i te kako vrijeđaju i nanose mu psihičku bol. Rujanje nekad zna biti bolnije od udarca. Rujanjem činimo da se druga osoba osjeća manje vrijednom, neprihvaćenom i nevoljenom.

A zašto se djeca rugaju jedna drugima kad svi znamo da je to nešto loše? Nekoliko je razloga za to. Prvi je taj da se djeca često u svojoj okolini, od starijih osoba, uče podrugljivom ponašanju i zapravo ne uviđaju daje to nešto loše i neprihvatljivo. Drugi je razlog da među djecom postoje ona koja imaju potrebu istaknuti se, pokazati da su jači i moćniji od drugih. Izrugivanjem drugoj djeci oni pokazuju svoju moć, privlače pažnju drugih učenika u razredu i ističu se. Osim toga, rugamo se drugima i zato što se netko drugi nama narugao, pa jednostavno želimo vratiti „milo za drago“. Kad nam se netko naruga, ljutimo se i želimo se osvetiti, pa rujanje može završiti i fizičkim obračunom.

Kako se obraniti od rujanja? Najgore je pokazati da nas rujanje vrijeđa i vraćati istom mjerom. Na taj način zapravo činimo da podrugljivac postiže svoj cilj, jer on zapravo i želi vidjeti da nas je „dirnuo u žicu“ i želi vidjeti našu reakciju. Najbolje bi bilo ne reagirati, odnosno, kad nam se netko naruga okrenuti glavom i pokazati da nas ti komentari ni malo ne diraju. To je, naravno, svima jako teško, ali je dobar način da se zaustavi nečije rujanje. Ako u razredu imate podrugljivca koji se često ruga drugima, dogovorite se i objasnite mu da to više ne želite trpjeti i da ćete nešto poduzeti ako rujanje ne prestane.

I, naposljetku, uvijek vam preostaje potražiti pomoć učitelja ili druge starije osobe, ako ne možete s podrugljivcima izaći na kraj.

Jedna djevojčica je postavila pitanje: „Kako da mu kažem da ga ne volim?“

Svima je teško kad drugima trebaju reći nešto što im se neće svidjeti, što će ih razljutiti ili rastužiti. Jedna od tih stvari je i reći nekome da ga ne volimo. Jedini lijek za to je što manje odugovlačiti i reći jasno i glasno ono što mislimo. Što prije to kažeš, taj dječak će manje patiti i prije će se oporaviti i naći drugu ljubav, a ako odugovlačiš s tim, on će stalno i sve više misliti na tebe, a neće znati što ti misliš i osjećaš.

Kad budeš to govorila, budi blaga i pokušaj se uživjeti u to kako se on osjeća. Pronađi nešto što ti se sviđa na njemu i to mu reci, da bi mu dala do znanja da nemaš loše mišljenje o njemu kao osobi, nego da ga jednostavno ne voliš. Zatim mu reci da ga ne voliš, da on nije dečko za tebe i da ti se sviđa (ako ti se sviđa) netko drugi. Najvažnije je da budeš iskrena! Važno je i da mu pokušaš dati do znanja da želiš ostati s njim u prijateljskim odnosima (ako želiš).

U takvim situacijama je dobro pripremiti i izvježbati što ćemo reći da se ne bi previše zbunili, pa i ti pokušaj osmisliti kako ćeš to reći na način koji tebi odgovara. Sretno!

Za Dalibora koji je postavio pitanje: "Zašto me prijatelji stalno udaraju?"

Dragi Dalibore! Djeca često jedna s drugima komuniciraju na neprimjeren način, npr. tako što udaraju, guraju, izruguju jedni druge i sl. Sve su to različiti oblici nasilnog ponašanja kojima niti jedno dijete i čovjek ne bi trebali biti izloženi, iako znamo da to često nije tako. Dječaci često kažu da se tuku iz zafkancije, no isto tako se dogodi da ono što je jednom dječaku zafkancija, drugome nije. Zato uvijek moramo biti pažljivi ako se s nekim zafkavamo na taj način.

Iz tvog pitanja mi se čini da se ne radi o zafkanciji, nego da tebe vrijeđa ponašanje tvojih prijatelja. Da bi riješio taj problem trebao bi ih upozoriti da ti se njihovo ponašanje ne sviđa i da te vrijeđa. Isto tako, izbjegavaj ona ponašanja kojima bi kod njih mogao izazvati nasilnu reakciju (rujanje, zadirkivanje i si.) i izbjegavaj situacije u kojima bi mogao doći s njima u sukob. Ako ne pomognu upozorenja i tvoje izbjegavanje sukoba, tada potraži pomoć roditelja, razrednika ili psihologinje.

Plemeniti lik voljenog Pape

U svijetu kakav je bio one davne 1987. godine kada je za Svetog Oca izabran Josef Karol Wojtyła mnogi su smatrali kako će svaki pokušaj promicanja mira biti uzaludan, ali isto tako nisu znali tko je, te kakve sposobnosti zapravo posjeduje sam Papa. Došavši na konklavu 1978. godine nije ni slutio da će baš on osvojiti dvotrećinsku većinu glasova između stotinjak kardinala. Izašavši iz Sikstinske kapele kao Papa shvatio je kakav je zadatak pred njim, te kakav ga put čeka. Njegov put je bio trnovit, jednim dijelom jer se o njemu nije znalo puno, a drugim dijelom zbog gotovo nezamjetnog utjecaja. Josef Karol Wojtyła rođen je 18. svibnja davne 1920. godine u Wadowicama - malenom mjestu udaljenom 50-ak kilometara od grada Krakowa na samom jugu Poljske. Već mu je i samo djetinjstvo bilo teško, čak preteško jer je već kao devetogodišnjak ostao bez majke, nekoliko godina kasnije ostaje bez starijeg brata, a s 24 godine ostaje i bez oca. Kako bi zaradio za život i izbjegao deportaciju u Njemačku pune 4 godine radi u kamenolomu. Osjetivši poziv za svećen-

Papa Ivan Pavao II.

stvo od 1942. godine pohađa u tajnosti predavanja na Teološkom fakultetu kao bogoslov krakowske nadbiskupije. Spoznavši Wojtyline iznimne sposobnosti i darovitost, tadašnji krakowski nadbiskup i kardinal ga šalje na daljnji studij u Rim gdje postiže doktorat iz teologije. U 38. godini života Wojtyła postaje najmlađi poljski biskup, a 6 godina kasnije tijekom Drugog vatikanskog koncila papa Pavao IV. imenuje ga krakowskim nadbiskupom. Isti Papa ga 1967. godine imenuje i kardinalom. Dužnost pape Pavla IV. nakon njegove smrti dobiva kardinal

Albino Luciani, odnosno papa Ivan Pavao I., ali samo na kratko vrijeme jer već nakon 33 dana umire. Konačno, 16 listopada 1978. godine za Papu je nakon punih 455 godina izbor pao na ne-Talijana, prvog slavenskog Papu u povijesti, Karola Josefa Wojtylu koji si uzima ime papa Ivan Pavao II. Ubrzo nakon izbora za Papu, Ivan Pavao II. pokazao je kako će njegova služba biti u znaku velikih promjena, što se najviše očitovali njegovim apostolskim putovanjima i sazivanjem skupštine kardinalskog zbora koja nije imala za cilj izbor Pape. 13. svibnja 1981. godine na blagdan Gospe Fatimske na Trgu Svetog Petra u Vatikanu na papu Ivana Pavla II. Turčin Ali Agca je izvršio atentat pritom ga teško ranivši. Ubrzo nakon oporavka Papa posjećuje Portugal i svetište Gospe Fatimske gdje izriče čin posvećenja i predanja svijetu Bezgrešnom Srcu Marijinu. Na svom dvadeset i prvom apostolskom putovanju gdje je posjetio više dalekoistočnih zemalja proglasio je svetima stotinjak korejskih mučenika. Bilo je to, nakon više od šesto godina prvo proglašenje svetima izvan Rima.

Ivan Pavao II

Ivan Pavao II - papa - bio je najveći čovjek na svijetu. Vidio sam ga na TV-u i čuo na radiju, ali ga nisam upoznao. Sada cijeli svijet plače za njim. Znam da je volio pjesmu "Rajska Djevo, kraljice Hrvata". Mi sada, zapravo cijeli svijet moli za njega, a on sjedi kraj Boga i znam da moli za nas. Papa je umro 2. travnja, U proljeće, u najljepše doba. Znam da je jedan čovjek, Turčin, ranio Papu i zato je dobio devetnaest godina zatvora, ali mu je to Papa oprostio. On je najviše volio djecu i pomagao je siromašnima. Papa je puno puta obišao zemlju, ja mislim da nijedan drugi čovjek neće dostići njegovu veličinu. Ponekad se okrenem i pogledam majku, a ona ispusti koju suzicu za Papu. Vidio sam na TV-u da je volio šetati po planinama i jesti poljska jela. On je znao petnaest jezika, Tri puta je bio u Hrvatskoj. Kad bih vidio Papu na televiziji odmah sam bio veseliji. Sad je cijeli svijet tužan. Neki plaču, a neki su zbog toga u bolnici. Ja sam žalostan što je preminuo. Papa je bio u bolnici dosta dugo, ali se pokazivao na prozoru i molio za sve ljude. Papa je obišao puno gradova, država te opraštao svim ljudima. Papa je imao svoju kuharicu koja mu je kuhala svakojaka jela, a naš Papa bio bi uvijek zadovoljan. U školi smo na jedan stol do prozora stavili njegovu sliku, iznad slike križ. Njemu je majka preminula kad je imao osam godina, tata mu je preminuo, te brat i sestra. On je volio cijeli svijet, kao što je volio i nas. Mi smo njega voljeli više od ičega, i on je nas volio. Takav je bio njegov život - nekad tužan, a nekad veseo.

Robert Živković, 5. razred

Naš papa Wojtyła

U siječnju 1992. godine Sveta Stolica priznaje Hrvatsku, a uskoro su uspostavljeni i diplomatski odnosi. Mi, Hrvati imali smo čast ugostiti Papu u našoj zemlji čak tri puta. Prvi put je to bilo u rujnu 1994. godine kada je stupivši na naše tlo poljubio hrvatsku zemlju. Drugi put nas posjećuje u listopadu 1998. godine gdje je u Mariji Bistrici proglasio blaženim slugu Božjega kardinala Alojzija Stepinca. Posebnu čast smo imali tijekom papinog trećeg boravka u Hrvatskoj jer je to bilo njegovo jubilaro stoto apostolsko putovanje na koje se, možemo slobodno reći Papa sam pozvao. Bilo je to u lipnju 2003. godine kada je Papa između ostalog posjetio i Đakovo. Svoje 104., ujedno i posljednje apostolsko putovanje Papa je obavio vodeći procesiju s više od sto tisuća hodočasnika, bolesnika i svećenika u molitvi krunice. Nakon nepunih 85 godina života, 26 godina dugog pontifikata te teške bolesti Papa, Ivan Pavao II. je preminuo. Papa je mjesto nasljednika Svetog Petra shvatio kao dinamičan posao i nije vladao skriven iza vatikanskih zidina. Za

Papa u Đakovu 2003. godine

gova pontifikata sasvim se izmijenio način rada papa. Otvorio se prema medijima, volio je mlade, nije skrivao svoj dar i svoje sklonosti pa ga stoga novinari proglašavaju Papom pjesnikom i Papom skijašem, a stotinu mu putovanja izvan Italije opravdava nadimak Pape putnika. Svojom smrću Papa nas je ostavio bez glavnoga poglavara Crkve, bez poglavara koji će se sigurno pamtiti, ali ne samo bez poglavara, već je ostavio ovozemaljski svijet bez čovjeka koji u potpunosti zaslužuje biti proglašen svetim, jer je to najmanji mogući dar koji mu mi, vjernici možemo dati za tolike godine širenja mira, propovijedanja ljubavi i njezinog dijeljenja svima, osobito nama mladima. Papu Ivana Pavla II. bit će užasno teško zamijeniti, jednim dijelom jer ne želimo novog Papu, a drugim dijelom jer se bojimo da taj Papa neće moći u potpunosti nastaviti

život kakav je Ivan Pavao II. živio, odnosno da neće imati snage proći kroz sve nedaće, te da nas neće ljubiti i voljeti nesebično i neizmjereno kao Papa Ivan Pavao II. Ljubav koju je on dijelio i širio neka se nastavi širiti među nama jer to će biti samo jedan od mnoštva spomena na plemeniti lik voljenog Pape - IVANA PAVLA II.

Tanja Kolić

Poštanska marka izdana u čast papi

Saznaj više

http://www.glas-koncila.hr/papa_zivotopis.html

http://www.visovac.hr/Hrvatski%20jezik/papa/ivan_pavao.htm

<http://www.google.com/search?q=papa+ivan+pavao+2>

Bog

**Bog je stvorio tebe
i kraj tebe cvijet.
Poklonio ti ljepotu
da cvijetu podaš vode.**

**Bez Sunca i bez
leptira te bez ptica,
slika Svijeta
ne bi bila dovršena.**

Katarina Reich

5. razred

Biskup Josip Juraj Strossmayer

Rodio se 4. veljače 1815. u Osijeku, gdje je završio i srednje obrazovanje. Bogoslovlje je započeo u Đakovu, a završio na visokom sjemeništu u Pešti. Postigao je doktorat iz filozofije i teologije. Nakon vrlo kratkog profesorskog rada u Đakovu odlazi u Beč za jednog od rektora carskog zavoda Augustineum i dvorskog kapelana. U Beču je stekao mnogo prijatelja u krugu bečke aristokracije i među bečkim Hrvatima. Na prijedlog bečkih Hrvata i bana Jelačića car ga 8. studenog 1849. imenuje đakovačkim biskupom. Tom je prigodom izgovorio ove riječi: "Moje imenovanje za biskupa jedina je nagrada mome narodu za 1848. godinu. Ja ću biti prvi narodni biskup! Za geslo svog biskupskog rada izabrao si je: Sve za vjeru i domovinu. A kao političar i mecena imao je životno geslo: S prosvjetom k slobodi! Kao političar jedan je od glavnih vođa i kreatora političkog djelovanja u Hrvatskoj. Strossmayer je najveći mecena u Hrvatskoj povijesti. On je naime utemeljitelj Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti (danas Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti) u Zagrebu, za koju je darovao preko 200.000 forinti i bio njezin doživotni pokrovitelj. Strossmayer je bio od 1851. do 1897. Apostolski vikar katoličke crkve u Srbiji i vršeci ovu službu nastojao je omogućiti tamošnjim katolicima slobodno ispunjenje i prakticiranje vjere. Strossmayer je bio velikan. Sve s kojima se susretao fascinirao je, a prijatelja je imao mnogo: papa Leon XIII. puno ga je cijenio; francuski, njemački i engleski biskupi poštivali su ga; prijatelj je bio s engleskim ministrom vanjskih poslova Gladstoneom, a čak ga je i Bismarck konzultirao; ljudi od kulture divili su mu se. Ono što najviše pokazuje njegovu veličinu jest njegova katedrala. Želio je da njegova katedrala

zapadnom i istočnom duhu. Katedrala je građena od 1866. do 1882. godine i svakako je najznamenitiji Strossmayerov „spomenik“. Josip Juraj Strossmayer preminuo je 8. svibnja 1905. godine, ostavljajući za sobom duboko urezan i neporeciv trag u povijesti našega grada.

Mario Kedveš

8. razred

Biskup Josip Juraj Strossmayer

KRONOLOGIJA NAJVAŽNIJIH DOGAĐAJA

- 1815. - 4. veljače u Osijeku rođen je Josip Juraj Strossmayer
- 1847. - imenovan dvorskim kapelanom i direktorom Augustineuma u Beču
- 1849. - imenovan đakovačkim biskupom
- 1866. - 1882. - gradnja đakovačke katedrale
- 1874. - sudjelovao u osnutku JAZU u Zagrebu
- 1905. - preminuo 8. svibnja u Đakovu

Đakovačka katedrala

bude na Božju slavu, koju će odražavati i ljepota građevine, a još više jedinstvo među kršćanima katoličke i pravoslavne crkve, te sloga i ljubav naših naroda. Izabrao je romanski stil, jer je on, govorio je Strossmayer, veličanstven, topao i vrlo prikladan za velike crkve, i posebno, jer je blizu i

ZANIMLJIVOST

Iako ne postoje čvrsti povijesni tragovi za slijedeću priču, te se ne može sigurno tvrditi da je istinita, zanimljivo je spomenuti slijedeće. Naime, prema nekim navodima, obitelj Josipa Jurja Strossmayera imala je dva sina blizanca: Josipa i Jurja. Jedan od njih je još kao beba preminuo. Roditelji nisu bili sigurni tko - Josip ili Juraj, pa su stoga odlučili da preživjela beba nosi oba imena. Također je zanimljivo, a i nepobitno da je Strossmayer u djetinjstvu imao nadimak Štroco!

Saznaj više

<http://www.moljac.hr/biografije/strossmayer.htm>

<http://www.google.com/search?q=josip+juraj+strossmayer>

Iz povijesti moga sela

Selo Budrovci nastalo je, vjerojatno, u isto vrijeme kada i ostala mjesta Djakovštine, u 13. i 14. stoljeću. Udaljenost je oko 5 km od Đakova u istočnom dijelu Hrvatske. Mjesto je dobilo ime po rodu Budrovac koje je imalo selište na području današnjega atara. Kao selište u posjedu gospodara Levne spominje se 1474. godine. U tursko vrijeme stanovnici Budrovaca pripadali su pod Halibegoviće. Kao zadnji turski vlastelini spominje se Halil Beg iz Đakova. Neke podatke o selu imamo iz 1702. godine, za prvoga popisa po odlasku Turaka u kojem se navode područja atara i prvi stanovnici. Atar je graničio sa Piškorevcima, Đakovom, Strizivojnom, i na istoku s Jošavom. U izvješću se dalje navodi da u selu ima 37 naseljenih kuća. U to je vrijeme u Đakovštini bilo 55 naseljenih mjesta. Samo Mikanovci, Budrovci i Strizivojna imali su preko 30 domova, osam sela 20-30 domova, a ostali ispod 20 domova. Tijekom vremena selo se sporo, ravnomjerno i postupno povećavalo. Doseљјavalo se najviše iz Bosne, a kasnije iz Like, Dalmacije i nešto iz Zagorja, a u posljednja tri desetljeća iz Hercegovine. Od stranih narodnosti dose-

љјavali su se Mađari, Slovenci i Nijemci. Budrovci su od 1702. godine pa sve do popisa stanovništva 1869. godine selo s najvećim brojem stanovništva u Đakovštini. Prvi popis stanovnika obavljen je 1857. godine. Iz toga popisa se vidi da samo pet sela ima preko 1000 stanovnika i to: Budrovci 1534 stanovnika, Strizivojna 1157, Gorjani 1137, Piškorevci 1090 i Semeljci 1057. Pučka škola osnovana je 1847. godine. U početku nastava se odvijala u zgradama koje nisu namjenski građene za nastavu. Kasnije je izgrađena zgrada s jednom učionicom i stanom za učitelja. Godine 1960. izgrađena je nova školska zgrada sa četiri učionice i dvoranom za tjelesnu i zdravstvenu kulturu. Godine 1796. sagrađena je crkva Sv. Nikole. Crkva je više puta popravljana i preuređivana, a 1900. godine postavljena su dva pomoćna oltara. Pored ove crkve 1883. godine izgrađena je i crkva Sv. Klare u Budrovačkom brdu u vinogradima.

David Sito, 7. razred

Naši vatrogasci

Vatrogasna zajednica Grada Đakova organizirala je natjecanje za djecu i mladež 11. lipnja 2005. u Ivanovcima. Iz našeg društva nastupile su tri ekipe. U kategoriji djeca muški (6-12 god) ekipa je osvojila 4. mjesto, mladež muški 3., a mladež žene 2. mjesto. Obje ekipe mladeži stekle su pravo sudjelovanja na županijskom natjecanju.

U Budrovcima je 12. lipnja 2005. god. također održano natjecanje za članove i članice iz kategorije seniora, pod nazivom 5. kup Branimira Špehara. Nastupile su 24 ekipe iz okolnih mjesta. Nastupile su i četiri naše ekipe.

Iz kategorije članova A nastupile su dvije ekipe, jedna je osvojila 2., a jedna 3. mjesto.

Iz kategorije članova B naša je ekipa osvojila 1. mjesto, a nastupile su i naše predstavnice članica A (žene) i osvojile 2. mjesto.

*Ana Slobodanac
7. razred*

Ženska ekipa mladeži DVD-a Budrovci

Putujemo, fotografiramo i pišemo...

U svibnju 2005. godine učenici viših razreda naše škole zaputili su se na jednodnevni izlet u grad Varaždin i znamenitosti u njegovoj okolini. Kako su se na tom putu proveli, kako im je bilo, što su vidjeli, a što naučili... saznat ćemo iz onoga što slijedi na ovim stranicama...

Izlet u Varaždin i okolicu

Napokon je došao taj ponedjeljak i naš izlet u Varaždin. Polazak je bio ujutro u 5.15. Ušli smo u naš autobus i krenuli na put. Prvo smo naišli u Đakovo po učiteljice, psihologinju i vodiča.

Nakon dugog puta stigli smo u dvorac/muzej Trakošćan. U dvorcu koji je pripadao plemenitaškoj obitelji Drašković vidjeli smo dosta zanimljivih stvari. Jedna od zanimljivosti je ta da je svakoj prostoriji peč bila drukčijeg oblika, a ložile su se izvana jer sluge nisu smjele ulaziti u dvorac.

Nakon Trakošćana išli smo u Varaždin. Ondje smo vidjeli najljepše groblje u Europi, koje nas se svih prilično dojmilo. Kasnije smo išli ručati u Varaždinske Toplice. Kada smo ručali, čekalo nas je ono najbolje - kupanje! Svi smo se radovali, plivali, prskali...

Nažalost, vrijeme je odmicalo i morali smo krenuti kući. Put je bio dug i svismo bili umorni. Jedva smo čekali da dođemo kući, jer nas je sutra čekao novi dan i nove školske obveze.

Eva Zetović, 6. razred

Vesela družina kreće na dugo očekivani izlet (gore).

Nakon dugog puta... Napokon Trakošćan

Ulazak u dvorac, razgledavanje zanimljivosti...

Posjetili smo...

TRAKOŠĆAN - Dubrovnik je grad koji mnogi nazivaju biserom naše obale, ali on nije jedini. Jedan drugi smjestio se u Hrvatskom zagorju, a ime mu je Trakošćan. I doista prekrasan dvorac s bajkovitim pejzažom posjetitelje ostavlja bez daha. Sam dvorac Trakošćan nastao je u 13. st. Prvi poznati vlasnici dvorca su grofovi Celjski. Kroz 15. st. dvorac mijenja vlasnike. 1584 Trakošćan dolazi u vlasništvo Juraja Draškovića. Obitelj Drašković zadržala je dvorac sve do Drugog svjetskog rata. Kroz dugi niz stoljeća grad je mijenjao izgled. U 18. st. Trakošćan je zapušten, a u 19. st. Juraj V. Drašković pokazuje zanimanje za dvorac, te ga obnavlja. Uz sam dvorac on daje urediti park s umjetnim jezerom.

Osim vanjskog izgleda Trakošćan plijeni pažnju interijerom. Nekoliko je cjelina u dvorcu: LOVAČKA SOBA u kojoj je uvijek bilo okupljanje prije i poslije lova, RATNIČKA SOBA gdje su se radile analize rata, GLAZBENI SALON koji je inače jedan od najluksuznije opremljenih salona u dvorcu, GOBLENSKA SOBA u kojoj su se pretežno okupljale žene i koja je bila jedina prostorija u kojoj se smjelo pušiti, BLAGOVAONICA, PLESNA SOBA, BAROKNA SOBA, SPAVAĆA SOBA, SLIKARSKI SALON odnosno atelijer slikarice Juliane Erdödy (prve žene u Hrvatskoj koja je stekla naslov akademske slikarice), te BIBLIOTEKA u kojoj se nalazi preko 1500 knjiga, enciklopedija i beletristike na njemačkom i francuskom jeziku. U muzejskom prostoru najznačajnija je zbirka oružja i portreta. Interijer dvorca također sačinjava originalan namještaj iz 17. i 18. stoljeća. Sam Trakošćan se inače smjestio na padinama Ravne Gore u općini Bednja, a zbog blizine susjednim zemljama čest je cilj i inozemnim turistima. Svakako, to je dvorac vrijedan posjeta.

VARAŽDIN - Grad za kojeg kažu da ima sedam života jer je unatoč svom zaštitniku sv. Florijanu i tome što ga mnogi nazivaju gradom vode četiri puta izgorio do temelja. To je „Beč u malom“ odnosno Varaždin. Svoje „drugo ime“ je zaslužio zbog mnoštva baroknih obilježja u samoj staroj jezgri grada. U Varaždinu je svakako poznat i arboretum Opeka, te VARAŽDINSKO GROBLJE koje mnogi proglašavaju najljepšim i najuređenijim grobljem u Hrvatskoj, ali isto tako i u Europi. Za svu ljepotu varaždinskog groblja zaslužan je Herman Haler jer ga je baš on davne 1902. godine i formirao.

VARAŽDINSKE TOPLICE - U obilasku bisera HRVATSKOG ZAGORJA svakako treba spomenuti, ali i posjetiti VARAŽDINSKE TOPLICE jer su one najstarije i najposjećenije toplice u Hrvatskoj. Zbog velike količine kvalitetne prirodne termalne vode za koju su znali još u antičko doba mjesto je savršeno za idealan odmor, rekreaciju i opuštanje.

<http://www.varazdin-online.com/>

<http://www.varazdin.hr/>

<http://www.mdc.hr/trakoscan/>

<http://www.varazdinsketoplice.com/>

Saznaj više

Ekskurzija

Kada je učitelj predložio,
svi se učenici vesele.
Jedan dan bez škole -
većina se đaka složi.

Dan prije - sprema se stvari,
ujutro svježih sendviča i vodu.
U ormaru vidimo novu modu,
nema čokolade jer se kvari.

U autobusu nigdje mjesta,
dva prijatelja
na dva sjedala sjede.
Dobro pa se u njemu jede,
toliko je mjesta dosta,
da nema mjesta za gosta

Kući se vraćamo predvečer,
gledamo TV i jedemo kekse.
Tu i tamo igramo se,
pa i jedemo sendviče.

Kasno idem leći tad,
dio zadaće napisat,
drugi sutra prepisat.
Naporan je bio dan,
zato odoh spavat sad.

Ivan Lucić
6. razred

Svijet u kojem želim živjeti

Svijet u kojem želim živjeti je pun ljubavi i dobrote. U njemu nema ratova i mržnje. Tamo su svi dobri i jedni drugima pomažu. Ne ubijaju se ptice i ne prodaje se oružje. Tamo nema svađe i tuče. Ni siromašnih ljudi. Mame bi manje radile, a tate bi bili manje na poslu. Zadaće bi se same pisale. Mame i tate bi bili dobri. Svatko bi volio živjeti u tom svijetu.

Ivan Antunović, 2. razred

Moje djetinjstvo

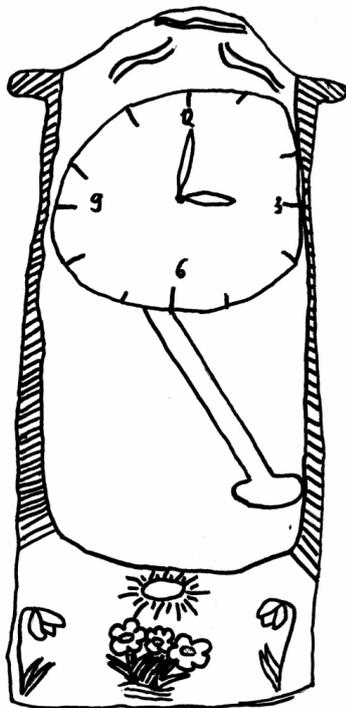
Djetinjstvo je jedan veoma lijep, period života. Ono započinje već u prvim godinama mog života. Polako dolaze prvi koraci, prve riječi pa i prve dječje radosti. Poznavanjem svoje sredine dolazi do sklapanja prijateljstva. Nove igre postaju novi izazovi i nešto što je veoma zanimljivo i privlačno. Svaki novi dan postaje sve ljepši i bogatiji novim događanjima. Dani su prepuni raznih dječjih igara, a počinje zanimanje za gledanjem dječjih emisija na TV-u. Igrajući i zabavljajući se, približili su se i moji prvi školski dani. Pripreme za školu su obavljene: tu je prva školska torba, knjige i bilježnice, a polaskom u školu stekao sam i nova prijateljstva. Moja škola i moja prva učiteljica bili su moj prozor u svijet. Svakim danom znanje je postajalo sve veće i veće. Ja sam zaista sretan što sam imao tako lijepo i bezbrižno djetinjstvo. Od svega, sretnim me najviše čine moja škola, moji prijatelji i nastavnici koji me nadahnjuju velikim bogatstvom, a to je znanje.

David Wagner, 6. razred

Proljeće

Sunce me grije. Rode traže gnijezdo. Lastavice griju jaja. Trava raste na livadi. Maslačak je procvao. Pčela leti od cvijeta do cvijeta. Cvijeće je lijepo.

Helena Nemet, 1. razred

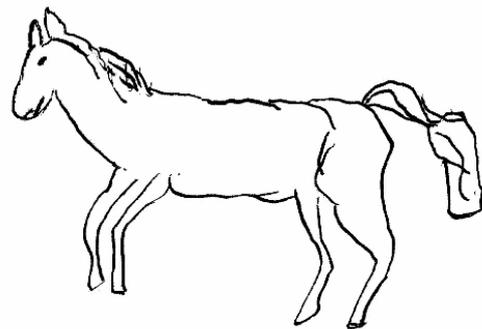

Eva Slobodanac, 2. razred

Proljeće

Lijepo proljeće je konačno došlo. Željno sam očekivao proljeće da mogu pregledati vrt i voćnjak. U voćnjaku mi se najviše sviđa miris voćaka. Kad je došao lijep dan izletio sam van i pozvao sve prijatelje na igru. Svi su prijatelji došli i valjali smo se po travi. Dok smo se valjali po travi, ja sam osjetio miris cvijeća: maslačaka, tratinčica i ljubičica. Ja volim proljeće jer je veselo i najljepše.

Domagoj Kolić, 2. razred

Ivanka Kovačević, 3. razred

Da sam zvijezda

Da sam zvijezda, svjetlila, svijetlila bih noću dok Sunce ne izađe i stajala bih pokraj Mjeseca da me svatko gleda. Gledala bih cijeli svijet i svijetlila bih cijelu noć. Vidjele bi me sove na drvetu koje se bude noću, vidjele bi me srne kroz drveće koje noću traže hranu, gledalo bi me njihovo malo, znatiželjno lano i divilo mi se. Namignula bih orliću malom koji traži svoju mamu dok je u lovu. Gledali bi me čistači koji metu park i smiješila bih se djeci, a i djeca meni. Da sam zvijezda, igrala bih se lovice sa svojim prijateljicama i ispunjavala im mnoge želje. Igrala bih se skrivača pa bih se ponekad sakrila iza Mjeseca da me nitko ne vidi. Skupile bi se u kolo i išle oko Mjeseca i on bi se veselio i još više zlatio. Spustila bih se među ljude i pokazala im pravi put. Ne bi bilo rata i svađe, nego mira i blagostanja, i svi bi imali sve što god žele, pa i siromašni. Na Zemlji bi svi bili dobri i radosni. Ne bi bilo nikakve bolesti i nezbrinute djece i staraca. Svima bi bio nebeski raj na ovoj našoj lijepoj Zemlji.

Kristina Marković, 4. razred

Priča o jajetu

Odjednom je jaje počelo pucati, puklo je i izleglo se pile. Kad je pile izašlo iz jajeta, bilo je sretno. Pile je razmišljalo što će s jajetom. Pile se sjetilo da ga složi i složilo ga je. Kada je pile složilo jaje, obojilo ga je. Kada je pile obojilo jaje, postalo je lijepo, Uskrsno jaje.

Nikola Andrić

2. razred, PŠ Đurđanci

Hvala ti majko

Hvala ti majko što si me rodila. Najviše ti hvala što si me odgojila, jer da nije bilo tebe, ja se sada ne bih zabavljao. Majko bit ću ti zahvalan cijelog života. Volio bih da manje radiš, a više odmaraš.

Stjepan Marinović

3. razred, PŠ Đurđanci

Moje selo

Moje selo zove se Budrovci. To je selo najljepše. Kod nas ljudi imaju vinograde, pa od grožđa prave vino. Moja majka i baka u vrtu sade voće i povrće, a tata ujutro nahrani životinje. Naše je selo okićeno cvijećem i drvećem. Kad se spusti noć, moja obitelj gleda TV, pričamo što smo radili i dogovaramo se za idući dan, a onda umorni idemo na spavanje.

Melani Mijić, 3. razred

Moje selo

Moje selo je u nizinskom kraju. Ima puno šuma, polja, livada, pašnjaka i životinja. Ljudi sada u proljeće siju i sade: kukuruz, suncokret, djetelinu i druge usjeve. U vrtovima niče povrće. Većina ljudi bavi se poljoprivredom i mnogim drugim poslovima. Ja volim svoje selo i svoj zavičaj. U slobodno vrijeme čuvam ovce s djedom, pomažem mami, baki i tati. Nekad volim "gnjaviti" brata i sestru. Volim se igrati sa svoja tri velika psa i s dva mala psića.

Tomislav Brodilo, 3. razred

Mama

Za mene je mama cijeli svijet,
ona mi znači kao leptiru cvijet.
Dok me gleda ona me miluje,
a njezin osmjeh srce mi dodiruje.
Njezine oči plave k'o more,
o toploj ljubavi one mi govore.
Imati mamu velika je sreća,
i dok je volim,
moja ljubav sve je veća.

Valentina Kožul

4. razred, PŠ Đurđanci

Dolazi nam proljeće

Dolazi nam proljeće. Laste i rode se vraćaju iz toplijih krajeva. Sve se budi. Sve je toplije. Ptice cvrkuću veselije. Zima odlazi i dolazi proljeće. Medo, vjeverica, jež i žaba bude se iz zimskog sna. Snijeg se topi. Potoci svi žubore. Ja volim proljeće jer se mogu voziti biciklima sa društvom.

Josip Marinović

2. razred, PŠ Đurđanci

Majka

Draga moja mama, puno ti hvala što si mi svoju pomoć dala.
I ja ću tebi pomoći ne tugujući.
Od srca moga, do života tvoga,
uvijek ću ti pomoći, draga mama.

Mihaela Španjević

3. razred, PŠ Đurđanci

Prvo ljubavno pismo

Iskrena i kratka pisma su lijepa,
kada se napišu u dva, tri retka.
Zato ti pišem tri riječi slatke:
Volim te srce, volim do daske.
I vjetar miluje te riječi moje,
zato što te volim jer ti si srce moje.

Gizela Nemet, 5. razred

Moja mama

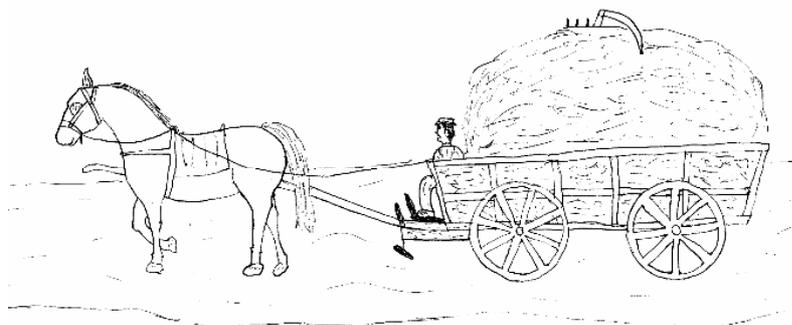
Moja mama se uvijek brine za mene. Ona je jako blaga. Nekada poviče na mene, ali to nije ništa. Kada radi u vrtu ja joj skoro uvijek donesem vode. Moja mama ima crno-crvenu kosu. Ona uvijek radi, samo nekad ima vremena za odmor. Mama mi uvijek pomaže kada nešto ne znam. Volim mamu zato što mi pomaže, pravi jelo za mene i moje sestre. volim kada me miluje svojim nježnim rukama.

Eva Slobodanac, 2. razred

Moja prijateljica

Moja prijateljica se zove Eva. Jako je lijepa. Ima plavu kosu i plave oči. Ona ima mali nosić i usta. Ima ružičastu majicu sa slovima i plave hlače. Preko majice nosi ružičastu jaknicu. Ona je prema meni jako dobra, a naravno i ja prema njoj. Možda nećete vjerovati, no mi smo tako dobre prijateljice da smo se samo jednom posvađale, a poslije te svađe naše prijateljstvo je još veće. Volim kad se skupa igramo.

Inga Đudić, 2. razred

Josip Gjalić, 5. razred

Najveći potresi 20. stoljeća

1) Na prvom mjestu je Chile gdje se 22. svibnja 1960. dogodio potres jačine 9.5 stupnjeva po Richterovoj ljestvici¹. Potres koji se dogodio na jugu Čilea uzrokovao je smrt dvije tisuće ljudi, a bilo je tri tisuće ozlijeđenih. Dva milijuna ljudi ostalo je bez doma, a šteta je procijenjena na 555 milijuna dolara. Potres je uzrokovao tsunami² koji je na Havajima ubio 61 osobu, u Japanu je 138 ljudi poginulo, a na zapadnoj obali Sjedinjenih Država ukupna šteta je iznosila 500 tisuća dolara.

2) Potres na Aljasci dogodio se 28. ožujka 1964. Izmjerena jačina potresa iznosila je 9.2 stupnja po Richterovoj ljestvici. Potres, zajedno s tsunamijem koji je uslijedio iza njega, uzrokovao je smrt 125 osoba, a ukupna šteta procijenjena je na 331 milijun dolara. Uništene su poslovne zgrade i hoteli koji su bili udaljeni čak 120 kilometara od epicentra, a potres se osjetio i u zapadnom Yukonu i Kanadi.

3) Veliki potres na otocima Andreanof napravio je ogromnu štetu. Na otoku Adak uništio je dva mosta, oštetio kuće i ostavio rupu u zemlji duboku 4.5 metra, a erupirao je vulkan na planini Vsevidof, koji je 200 godina bio neaktivan. Nakon potresa uslijedio je 15 metara visoki tsunami koji je na Havajima uništio dva sela, te uzrokovao manje štete u zaljevu San Diego, Kaliforniji, Čileu, Japanu, El Salvadoru... Potres jačine 9.1 stupanj po Richterovoj ljestvici dogodio se 9. ožujka 1957.

4) Potres u Indijskom moru bio je podmorski potres koji se dogodio 26. 12. 2004. godine. Potres je stvorio tsunamije, koji su rezultirali jednom od najsmrtonosnijih prirodnih katastrofa moderne povijesti. Ukupno je 250 tisuća ljudi izgubilo život, 22 tisuće se još smatraju nestalima, a više od milijun ljudi ostalo je bez doma i nalazi se diljem Južne Azije i Istočne Afrike. Najviše poginulih tsunami je uzrokovao u Indoneziji.

5) Potres na jugoistočnoj obali poluotoka Kamčatke dogodio se 4. studenog 1954. Izmjerena jačina potresa iznosila je 9.0 stupnjeva po Richterovoj ljestvici. Tsunami koji je uslijedio nakon toga napravio je štetu od oko 800 tisuća do milijun dolara. No, nije bilo ljudskih žrtava.

6) Na obali Ekvadora potres jačine 8.8 stupnjeva po Richterovoj ljestvici dogodio se 31. siječnja 1906. Tsunami je uzrokovao smrt 500 do 1500 ljudi. Smrtonosni valovi stizali su do obala čak i 12 sati nakon potresa.

7) Na otocima Rat, Aljaska, tsunami nastao nakon potresa bio je većine 10.7 metara. Ukupna šteta procijenjena je na oko 10 tisuća dolara. Potres se dogodio 4. veljače 1965., a njegova jačina iznosila je 8.7 stupnjeva po Richterovoj ljestvici.

8) Za potres koji se dogodio u Assamu i Tibetu karakteristično je da uopće nije bio indijski potres, epicentar potresa se nalazio u blizini Rime, regije koju svojom nazivaju i Kina i Tibet. Jačina potresa bila je 8.6 stupnjeva po Richterovoj ljestvici. Uništeno je oko 80 sela, a 688 ljudi je poginulo. Dvije tisuće kuća, harema i džamija jednostavno je nestalo. Potres se dogodio 15. kolovoza 1950.

9) Potres na poluotoku Kamčatke dogodio se 3. veljače 1923. Izmjerena jačina potresa iznosila je 8.5 stupnjeva po Richterovoj ljestvici.

10) U Indoneziji se potres jačine 8.5 stupnjeva po Richterovoj ljestvici osjećao na otocima Banda i Kai. Upravo na tim otocima tsunami je uzrokovao najveće štete. Potres se dogodio 1. veljače 1938.

Ana Slobodanac

7. razred

¹ - **Richterova ljestvica** – mjeri energiju oslobođenu prilikom potresa. Šteta koju uzrokuje ovisi o mjestu hipocentra i epicentra (kopno ili more), stijenama između njih, naseljenosti područja, no zemljotresi snage osam ili više stupnjeva uglavnom su katastrofalni.

² - **Tsunami** su dugi valovi uzrokovani tektonskim pomicanjem ploča morskog dna, odnosno podmorskim potresima. Naziv potječe iz japanskog jezika te znači "val u luci". Često ih se pogrešno naziva plimnim valovima, no nemaju nikakve veze s plimnim oscilacijama. Najrazorniji poznati tsunami u povijesti je bio uzrokovan erupcijom vulkana Krakatau na Sundskim otocima 1883. godine. Najviša zabilježena visina vala tada je iznosila 35 m, dok se broj žrtava popeo na 36830. U blizini epicentra visina potresnih valova može biti izuzetno visoka. S udaljavanjem od epicentra, te prilikom putovanja u dubokim oceanskim zaravnima, tsunami ima male amplitude no putuje velikim brzinama, u prosjeku oko 700 km/h.

Saznaj više

<http://www.google.com/search?hl=hr&q=potresi&>

<http://skola.gfz.hr/u2.htm>

<http://www.tportal.hr/funbox/funtime/page/2005/04/28/0337006.html>

Feminnem - prvi hrvatski girl band

Girl bend Feminnem osnovan je 2004. godine, nakon završetka šoua Hrvatski idol. U bendu nastupaju Ivana Marić, Neda Parmać i Pamela Ramljak. Nakon prvog singla "Volim te, mrzim te" koji je zauzeo prva mjesta na hrvatskim top listama, a bio je zapažen i u BiH, u pripremi je i prvi album. Predstavljale su BiH na ovogodišnjem Eurosongu s pjesmom "Zovi".

NEDA PARMAĆ: Studira ekonomiju u Splitu... oduvijek je voljela glazbu, a talent je naslijedila od mame Jadranke i tate Zorana, s kojima je od svoje dvanaeste godine pa sve do "Hrvatskog idola" nastupala u bendu "Kompas"... u horoskopu je Bik.

PAMELA RAMLJAK: U Zagrebu je diplomirala na Glazbenoj akademiji... već s 10 godina sudjelovala na raznim festivalima i priredbama... četiri godine pjevala prateće vokale za razne izvođače.

IVANA MARIĆ HODAK: Rođena je u Čapljini prije 23 godine... u horoskopu Škorpion... ima četiri sestre... nakon Opće gimnazije odselila se u Zagreb gdje je završila talijanski modni stilizam u privatnoj školi "Callegari"... ubrzo modu zamijenila pjevanjem po rock bendovima.

Viktorija Đuđik, 8. razred

Haiku pjesme

Učenici naše škole napisali su tijekom godine i brojne haiku ili slične pjesmice, pa vam na ovom mjestu donosimo pregled nekih od njih. Haiku je kratak lirski oblik, nastao u dalekom Japanu...

Godišnja doba

Uberi cvijet s lukovicom -
pa ga posadi.
Uberi jabuku, idi je operi -
pa je pojedi.
Upali vatru, pa je ugasi -
opet je upali.
Žarko sunce svoje zrake širi
pa nastane duga.
Prva lastavica, veselo leti -
i pjeva suncu.

Katarina Reich
5. razred

Sunce

Plavi leptir! Gledaš ga na livadi -
pa ga uzmeš.
Na livadi, u proljeće -
Rastu raznobojni cvjetovi.
Sunce me grije, ponekad nasmije,
a ja ga poljubim.
Moje drago more -
ja te čekam u toplom ljetu.

Marijana Zdunić
5. razred

Žuti leptir

Žuti leptir.
Uhvatiš ga za krila
i onda pustiš.

Otvorim prozor,
nema nikog,
zatvorim prozor.

Ana Tunuković
5. razred

Leptir

U sobi sama, vani tama -
uhvatila me glad.
Šareni leptir leti,
vidi cvijet i opraiš ga.
Traktor bruji, prašina leti -
otišao je.
Otvorim prozor, vidim
leptira, zatvorim prozor.
Peć je topla, topao čaj -
ugodno je.

Ana Budrovac
5. razred

Proljeće

Sunce me grije. Rode traže gnijezdo.
Lastavice griju jaja. Trava raste na livadi.
Maslačak je procvao. Pčela leti od cvijeta do cvijeta.
Cvijeće je lijepo.

Helena Nemet
1. razred

Bezimeni haiku

Stanem na
vrata i ugledam
nešto malo.

Gizela Nemet
5. razred

Proljeće

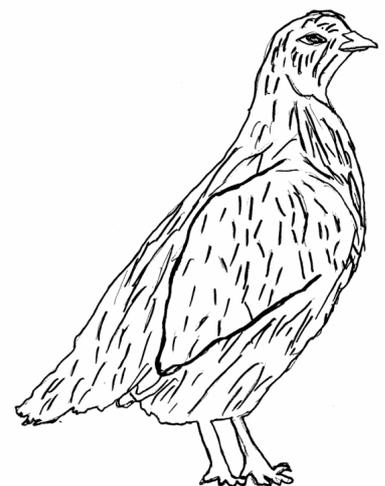
Proljeće je došlo. Sunce nas grije.
Rode prave gnijezda. Lastavice jedu crve.
Trava je velika. Maslačak je žut.
Pčela leti. Cvijeće cvjeta.

Andrijana Ferić
1. razred

Super-kratki haiku

Grmi. Sijeva.
Kiša lijeva.

Ana Tunuković
5. razred

Antun Hrkač
5. razred

Saznaj više

<http://www.haiku.hr>

Uspjesi naših učenika na raznim natjecanjima

I ove godine učenici naše škole postigli su zapažene uspjehe na natjecanjima iz raznih predmeta. Red je stoga da ovdje nabrojimo sve značajnije uspjehe i postignuća...

ZEMLJOPIS

Učenice osmog razreda naše škole Anita Ručević, Tanja Kolić i Ana Gomboš sudjelovale su na međuopćinskom natjecanju iz zemljopisa u Strizivojnoj. Voditeljica je bila nastavnica Heidi Teer.

MATEMATIKA

Pod vodstvom nastavnika Ivana Base učenice Eva Zetović (6. razred) i Tanja Kolić (8. razred) sudjelovale su na međuopćinskom natjecanju iz matematike, učenici Marko Mržljak (6. razred) i Viktorija Đudić (8. razred) izborili su pravo nastupa, te sudjelovali i na županijskom natjecanju, dok je učenik Ivan Lucić (6. razred) na međuopćinskom, pa zatim na županijskom natjecanju izborio pravo nastupa i na regionalnom natjecanju gdje je predstavljao našu školu.

Učenica Kristina Marković (4. razred), pod vodstvom učiteljice Marije Đudić, ostvarila je odličan uspjeh na međuopćinskom i županijskom natjecanju (1. mjesto) čime se plasirala na regionalno natjecanje gdje je također ostvarila izniman uspjeh osvojivši 2. mjesto.

LIDRANO

Dramska grupa naše škole, pod vodstvom profesora Vlade Markića, i ove je godine sudjelovala na međuopćinskom natjecanju dramskih skupina LIDRANO 2005. Na natjecanju su sudjelovale slijedeće učenice: Stela Đudić i Eva Zetović (6. razred), Irena Gomboš, Ana Slobodanac, Ana Maroši, Morena Martinić, Tatjana Jurić, Kristina Budrovac i Ivana Perić (7. razred), te Marija Zetović (8. razred).

Razgovor s gospođom Anicom

BUD: Vi već dvije godine u našoj školi prodajete krušne proizvode tijekom velikog odmora. Sviđa li vam se u našoj školi?

Gospođa Anica: Sviđa. Jako je lijepa, čista i uredna.

BUD: Kakvi su učenici?

Gospođa Anica: Pristojni, strpljivi. Najpristojniji od svih učenika kojima prodajemo svoje proizvode.

BUD: Što se najviše kupuje, a što najmanje?

Gospođa Anica: Najviše pizza, a najmanje kifle i slanci.

Razgovor vodile:

Tanja Kolić i Viktorija Đudić
8. razred

Naše odlikašice

Predstavljamo Vam učenice koje su svih osam godina razreda osnovne škole završile s odličnim uspjehom...

Viktorija Đudić

Tanja Kolić

Marijana Župan

**PRENOSIMO IZ
LOKALNOG TISKA**

Učenici tadašnjeg petoga (danas šestoga) razreda naše škole, kojima su pomogli i drugi učenici, izveli su prošlog ljeta neobičajen pothvat, želeći možda čak i ući u Guinnessovu knjigu rekorda. Reportaža o njima objavljena je u dnevnom listu "Glas Slavonije", čiji tekst ovdje prenosimo u cijelosti...

UČENICI PETOGA RAZREDA OŠ BUDROVCI ŽELE UĆI U GUINNESSOVU KNJIGU REKORDA

SPLELI VIJENAC OD MASLAČAKA DUŽI OD PET STOTINA METARA

Male, složne ruke divovski vijenac pravile su satima, nabravši stručke i stručke maslačka po kanalima, vrtovima i livadi uz seoski "utvar". Napravivši ga, djeca su ga ponosno pružila uzduž nogostupa u Lehotinoj ulici

ĐAKOVO/BUDROVCI - Dvadesetak malih Budrovčana, polaznika petoga razreda OŠ "Budrovci" iz istoimenog đakovačkog prigradskog naselja, splelo je najduži vijenac od maslačaka koje je to selo i okolica ikad vidjelo! Male složne ruke, naime, splele su vijenac duži od 500 metara, pruživši ga uzduž nogostupa u Lehotinoj ulici. Stela, Eva, Ivana, Klara, Inga, Marko, Matej, Marin, Petar, Mihael, Ivan, David, Stjepan i drugi, podijeljeni u dvije ekipe - berača maslačaka zvanih Brstitelji i "pletača" vijenca zvanih Graditelji, divovski vijenac pravili su neumorno, satima, nabravši stručke i stručke žutoga cvijeća po kanalima, vrtovima i livadi uz seoski "utvar". Na pravljenju polukilometarskog vijenca potaknula ih je priča njihovog učitelja hrvatskog jezika, Vlade Markića, o Guinnessovoj knjizi rekorda u kojoj bi se i oni, kažu, danas-sutra voljeli naći sa svojim 500-metarskim uratkom.

Na pravljenje upravo vijenca od maslačaka petaši, a pridružila su im se tijekom njegove izrade i druga djeca, došli su spontano.

"Igrali smo nogomet i lopta je otišla u kanal s maslačcima. Otišao sam po nju i, vidjevši cvijeće, počeo plesti vijenac. Kad su drugi vidjeli da me nema, prišli su mi i prihvatili ideju da i mi napravimo nešto veliko - najduži vijenac od maslačaka", kaže dječak Ivan Sabolski koji je ideju "skovao" s prijateljem Stjepanom Sabolskim, a rado su je prihvatila i druga djeca. Isplevši najduži vijenac, mali Budrovčani ništa u njegovoj prezentaciji nisu prepustili slučaju, pa su i svoje glave ukrasili tim cvijećem te na ulicu iznijeli stol sa slatkišima i sokom, dakako žute boje, kao maslačak. Sve je toga dana u Lehotinoj ulici bilo u znaku toga cvijeta, čak i natpis uz mjesto gdje su mališani pružili divovski vijenac, a glasio je: "Dobro došli u kuću maslačaka".

Autorica članka:

Suzana Župan

Glas Slavonije

OSMOSMJERKA

V D N N D B A D V O T Z K P S I G Q
 J Q R S I I C J E I L I F T W R F U
 H G J X Q L I O V R N O E O S A O G
 C V U R Z J L Z F E Z P V Y X M C E
 K N J I G E O Z M A E A I K X R J X
 S U Y N E Ž T I Z N O V R D A O E B
 A T N E H N S E I R O S V H D O N Z
 P D R D Z I R C R L U O O R V Y A B
 O T E A Q C E W O J R D J M K N Č U
 Q L E R N A A T Z A N X G O M K O K
 A O A S K I S S N I H W Y E C A L U
 A J Q N T L J A K A V Ž U P S B P Q
 Z P K R U O U E K A T E D R A I V X
 Q K O E U Č V L Z A G G X F Y N L W
 D G U H V O A I S I A C I N R E P E
 I W W B D G K R P S C Z D Y E T K R
 C R C I L Z H M V A C I N Ž I J N K
 I Z Q A I S K B K W Z L F B W U K W

Pronađi pojmove:
 bilježnica, dvorana,
 hodnik, imenik,
 kabinet, katedra,
 knjige, knjižnica,
 kreda, ocjena,
 olovka, ormari,
 pernica, ploča,
 računalo, razred,
 spužva, stepenice,
 stolica, stolovi,
 strani jezici, testovi.

**Anita Ručević i
 Marija Zetović,
 8. razred**

VICEVI

Bili Mujo i Haso u nekom hotelu i preko noći ih izboli komarci. Žale se oni na recepciji, a oni ih pitali jesu li ostavili svjetlo.

- "Jesmo, bolan."

- "Ma, morate ugasiti, svjetlo ih privlači".

I tako drugu noć oni ugase svjetlo, kad ulete krijesnice. Poviče Mujo:

- "Bjež' mo Haso, evo ih s baterijama".

***

Kupio Huso novi auto, pravu makinu, i krene on na prvu vožnju kad mu pukne guma. Ništa, izađe on van, izvadi rezervnu i počne mijenjati. Kad nailazi Mujo i veli:

- "Haso, ba, što to radiš?"

- "Skidam gumu!"

A ovaj ni pet ni šest, već ciglu u ruku i zvekne u šajbu:

- "Ti gumu, ja ću kazetofon".

***

Što primijetiš kad gurneš ruku u posudu sa sulfatnom kiselinom?

- Primijetiš da posuda nema dna.

***

Što je to zeleno i crveno, i vrti se 1000 okretaja u minuti?

- Žaba u mikseru.

Što plavuša pita doktor kad je trudna?

- Jeste li sigurni da li je dijete moje?

***

Plavuša i crnka se bacaju sa zgrade. Koja je prva pala?

- Crnka jer se plavuša izgubila po putu.

***

Zašto plavuša preskače stakleni zid?

- Da vidi što je preko.

***

Što je plavuša između dvije crнке?

- Umna blokada!

***

Bio Ivica u školi.

Učiteljica: "Tko je otkrio Ameriku Ivice?"

Ivica: "Nisam ja, majke mi."

Učiteljica: "Znam da nisi ti, nego reci tko je?"

Ivica: "Ali nisam ja, kad vam kažem."

Učiteljica: "PA ČOVJEČE, TI NE ZNAŠ

NAJOSNOVNJIJI POJAM!!!!"

Uto prolazi ravnatelj kraj razreda, te primjećujući viku ulazi u razred.

Ravnatelj: Pa što vičete, gospođo?

Učiteljica: Pitam Ivicu tko je otkrio Ameriku, a on uporno tvrdi da nije on.

Ravnatelj: Ma pusti dijete na miru, možda i nije.

**Ana Slobodanac
 7. razred**

Jeste li znali

...o svemiru

...da Mars, za razliku od Jupitera koji se može pohvaliti cijelom kolekcijom satelita, ima samo jednog koji se zove Eureka?

...da je zbog eksplozije supernove 1987A u Velikom Magellanovom oblaku kroz svaki cm² vašeg tijela prošlo oko 10 milijardi neutrina?

...da se čovjek koji je prvi promatrao Sunčeve pjege zvao Abu al Fadl Ja`far ibn al-Muqtafi?

...o mačkama

...zubi divljih ali i domaćih mačaka su stvoreni za ubijanje i hranjenje malim životinjicama. Stoga bi vegetarijanska dijeta bila posve neprikladna za mačku. Ako ste vegetarijanac, ne silite i svoju mačku da to postane jer njoj je u krvi da se hrani mesom!

...mačke 70-ak posto dana spavaju! A 10-15 posto dana ližu dlaku. To se ne odnosi samo na kućne mačke, već i na divlje mačke kod kojih možemo izdvojiti lavove koji dnevno provedu 20 sati na spavanje.

...zašto se kaže da mačka ima devet života? Žilavost mačke dovela je do ideje da ona ima više od jednog života. Međutim mnogi ljudi se pitaju zašto bi ona imala upravo 9 života, a ne neki drugi broj. Odgovor na ovo pitanje je jednostavan. U stara vremena broj devet smatrao se naročito sretnim brojem, jer je predstavljao "trojstvo trojstava" i zato bio kao stvoren da objasni mačkinu žilavost.

...da su dalekovidne. Kada bi mačke mogle čitati, trebale bi im naočale! Direktno ispred očiju vide vrlo mutno, ali zato imaju izvrstan periferni vid, pa mogu detektirati i najmanje, vrlo udaljeno micanje.

Anita Ručević, 8. razred

Fotografija: Zlatko Mesić, fotograf